

Liminale Rom

- En arkitektonisk undersøkelse av Østmarkuset

Bunkere i terrenget

Gamle skinneganger

Cecilie Johansen

Cecilie Johansen

Mari Holden Nicolaysen

Mari Holden Nicolaysen

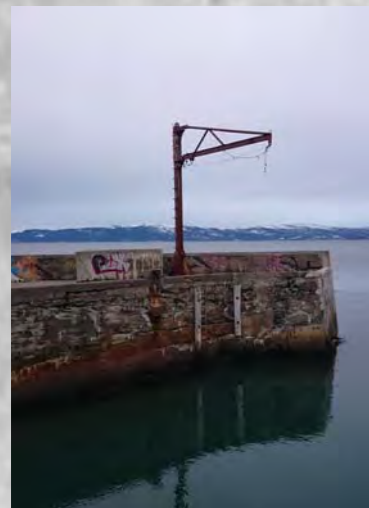
1000 m Kart over Trondheim

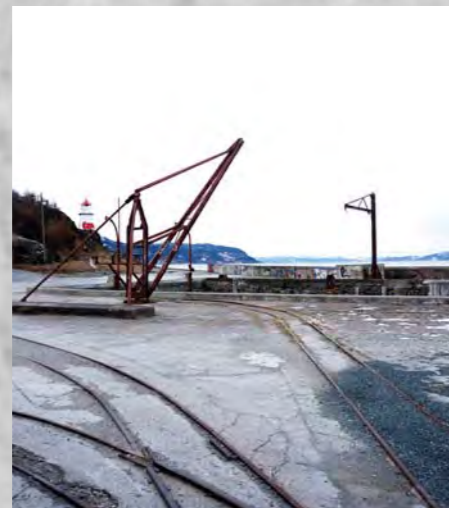
250 m Kart over Ladehalvøya

VI FANT ET VAKKERT STED...

Østmarkneset er opprinnelig et gammelt havneanlegg på nordsiden av Ladehalvøya i Trondheim kommune. Stedet ligger plassert mellom et bratt skrånende terreng i sør og Trondheimsfjorden med Fosen som bakteppe i nord. Disse omgivelsene er med på avgrense og definere Østmarkneset som et tydelig sted. Langs Østmarkneset går Ladestien fra vest til øst. Det er også mulig å ankomme stedet fra sør via en grusvei.

Kran på kaiområdet

Kraner og skinner

Bratt skråning

MED LANG HISTORIE...

I 1912 ble Østmarkneset etablert som kaiannlegg av Vestlandske Petroleumscopagn. På denne tiden var det produksjon av bensin under merket Tigerbensin. Under 2. verdenskrig ble Østmarkneset sterkt befestet av en tysk avdeling under betegnelsen MarineSperrwaffen-Kommando. Kaiannlegget ble utvidet og bunkere ble etablert for sprengningssatser langs kaiannlegget mot vest.

Nye skinneganger på kaia ble etablert for frakting av våpen,

og en heis mellom to nyetablerte lagerbygg fraktet våpnene opp skråningen til produksjonsbygningene på toppen av Østmarkneset.

I 2004 ble bygningsmassen knyttet til de tyske befestningene vernet på antikvarisk grunnlag, men i dag er bygningsvernet opphevet, og brakkene med tilhørende bunkere står forlatte og forfaller i påvente av ny bruk.

Kilde: <http://www.strindahistorielag.no>

25. februar 2014

Innredet sofakrok

En stol som stadig flytter plass

MEN OGSÅ NOEN SPOR...

Østmarkneset er i dag preget av forfall og kan ved første øyekast fremstå som forlatt og glemt. Beveger man seg inn i noen av bunkerene kan man derimot se spor etter en form for bruk. Ved gjentatte besøk kan man legge merke til at stedet møbleres ulikt fra gang til gang.

Går man inn i lagerbyggene kan man se det samme fenomenet her, møblering og provisoriske "vegger" av presenninger og plater flyttes rundt i rommet.

Trondheim kommune skriver i sin utredning for ny reguleringsplan at bunkerene sporadisk tas i bruk av hjemløse.

Østmarkneset brukes i dag i hovedsak av to ulike grupper.

Stedet fungerer som en del av Ladestien, og turgåere beveger seg igjennom Østmarkneset. I tillegg brukes stedet sporadisk til overnatting for hjemstedsløse. Disse to gruppene av brukere oppsøker stedet av ulike årsaker, men ankommer stedet med lignende behov.

Dagens bruk er uklar, og lite optimal, både som husly for hjemstedsløse, og som friluftsområde. Stedet bærer preg av å befinne seg i et ødeland mellom intensjoner og eksisterende forhold.

Graffiti på plater

Tydelige spor etter et arrangement

AV AT NOEN PÅ STEDET BOR...

Østmarkneset er relativt avkoblet fra det urbane miljøet, og har en stor grad av nærhet til naturen. Naturen er viktig for alle mennesker og dekker i sin primitive forstand grunnlaget for våre handlinger. Naturen er fleksibel og kan for oss mennesker tilby muligheter for å finne steder å hvile, steder for utfoldelse, steder å spise og steder å vaske seg.

Det er igjennom nærheten til naturen vi ser for oss at Østmarkneset fungerer som sted for både turgåere og bostedsløse. Med andre ord forbinder naturens handlingsrom to ulike interessegrupper. Dette utgjør et viktig aspekt for vår oppgave, for selv om brukerne er svært ulike finner de kvaliteter i Østmarknesets natur.

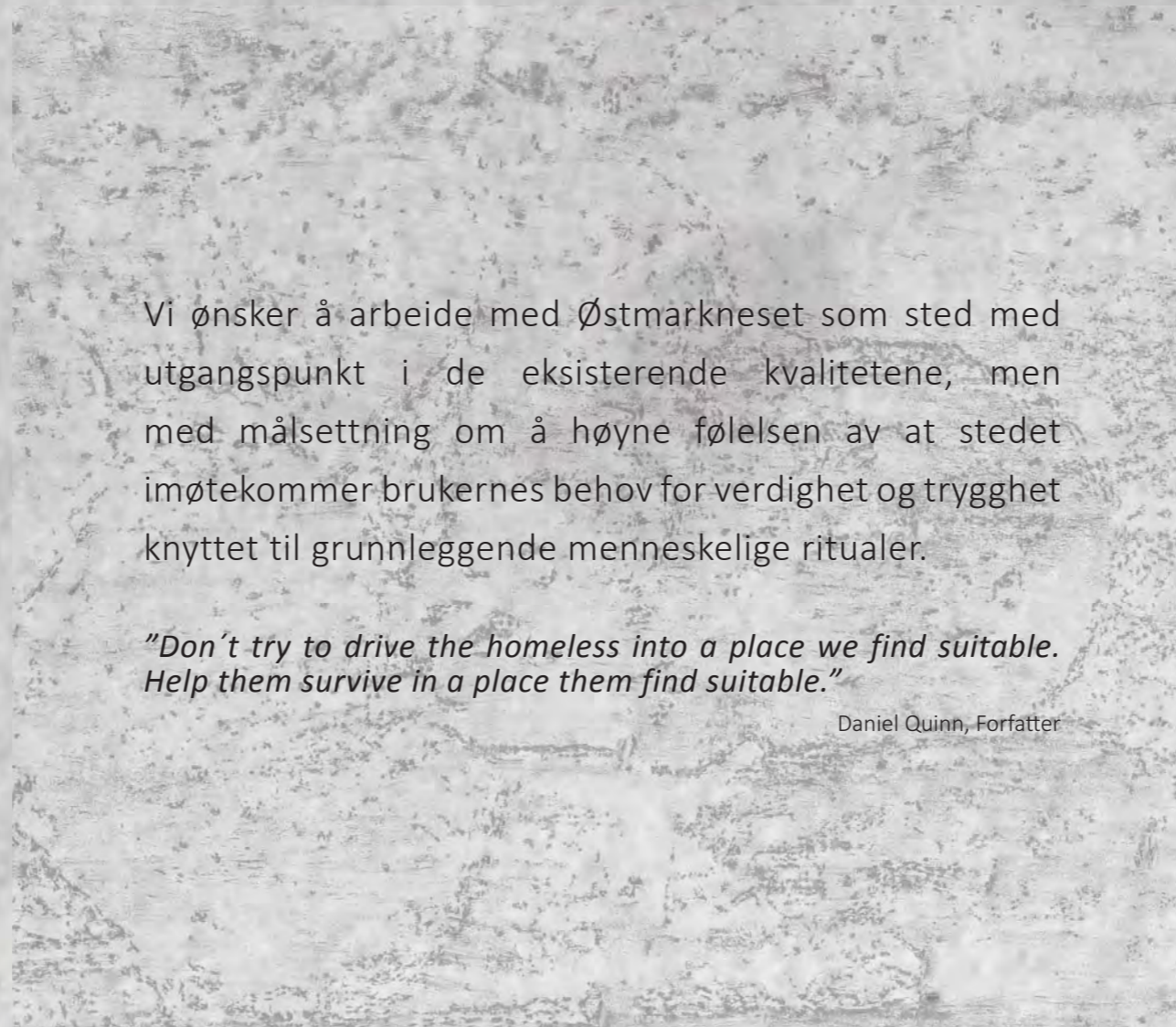
Selv om stedet innehar muligheter for å dekke grunnleggende behov, opplever vi at stedet ikke tilbyr trygge og verdige rammer for disse behovene, og det er dette utgangspunktet vi ønsker å arbeide ut ifra. Fra et etisk standpunkt mener vi at det ikke er riktig å arbeide med Østmarkneset uten bevissthet rundt de ulike brukergruppene som har tatt stedet i bruk.

Vi mener at utfordringene knyttet til bostedsløshet ikke vil forsvinne ved å utelukke denne gruppen fra Østmarkneset. Vi har derfor valgt å gi myndighet til denne gruppen igjennom å legge til rette for verdige rammer rundt dagens bruk.

I prosjektet "Liminale Rom", har vi arbeidet med stedet med det hensyn om å unngå å forringe dets eksisterende kvaliteter. Stedet oppleves som både estetisk vakkert og utrygt på samme tid. I samråd med Kirkens Bymisjon har vi spesifisert gruppen av bostedsløse som sannsynligvis oppholder seg på Østmarkneset. Etter kyndig vurdering fra Kirkens Bymisjon har vi kommet frem til at gruppen bostedsløse som oppholder seg på Østmarkneset ikke vil være de tyngste rusmisbrukere, men mest sannsynlig bostedsløse som opplever at de ikke passer inn i etablerte tilbud som blant annet rus og psykiatri. Ut fra dette har vi omformet stedet. Igjennom bearbeiding av sted og bygg har vi brukt grunnleggende menneskelige behov som et utgangspunkt for arkitektur.

Kaiområde mot øst

Vi ønsker å arbeide med Østmarkneset som sted med utgangspunkt i de eksisterende kvalitetene, men med målsetning om å høyne følelsen av at stedet imøtekommer brukernes behov for verdighet og trygghet knyttet til grunnleggende menneskelige ritualer.

"Don't try to drive the homeless into a place we find suitable. Help them survive in a place they find suitable."

Daniel Quinn, Forfatter

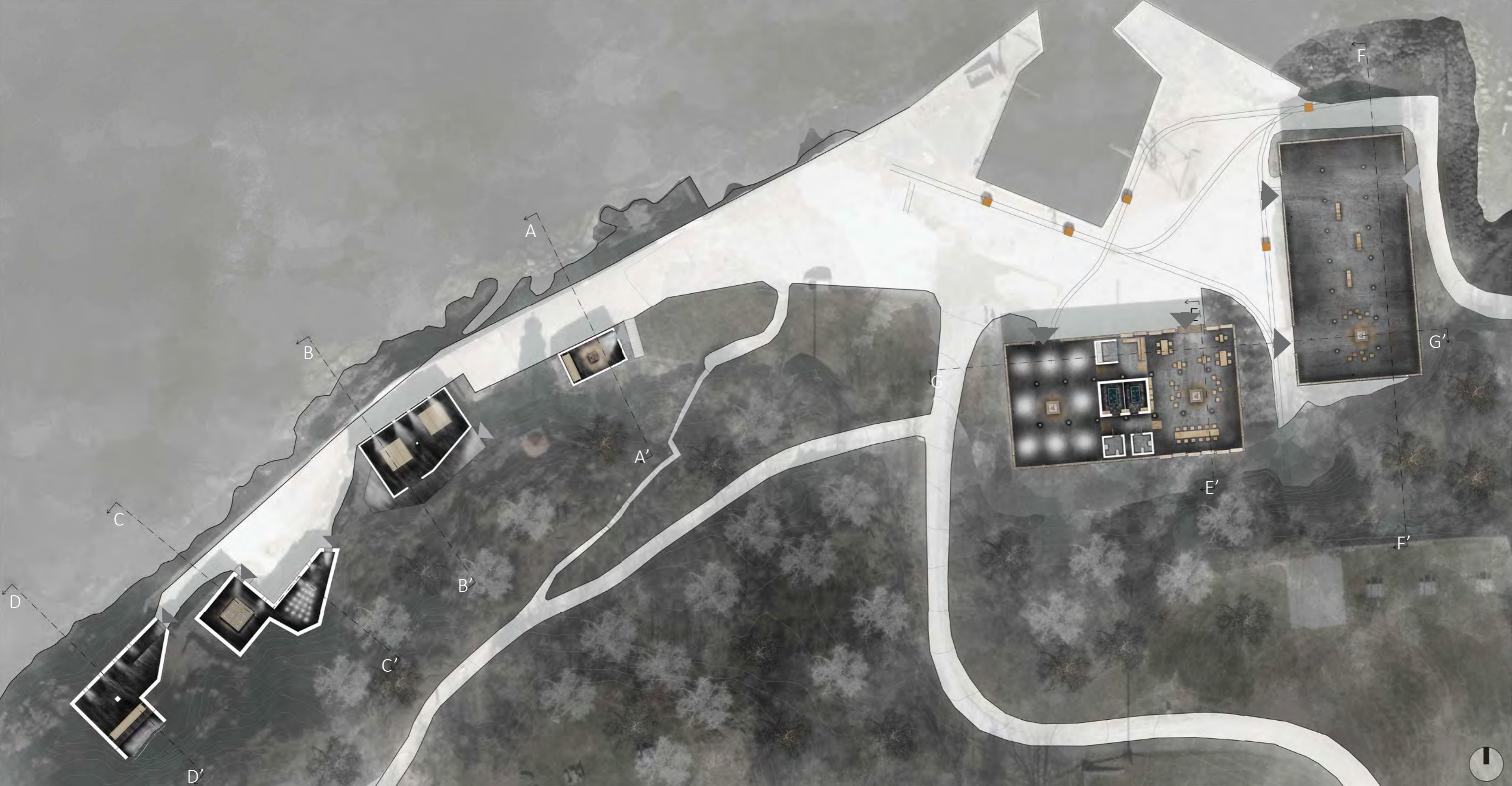
Lys i bunker

SENTRALE GREP

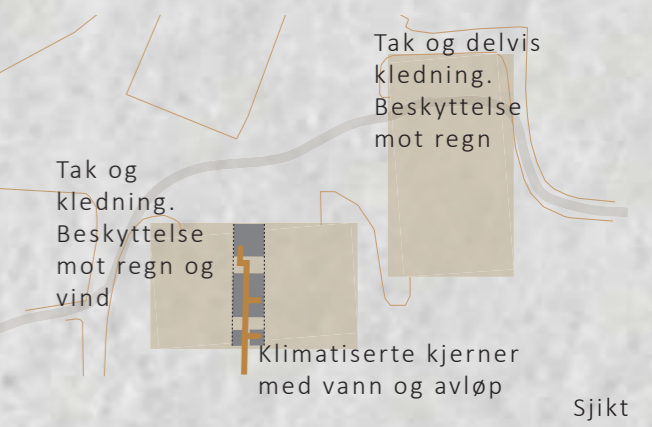
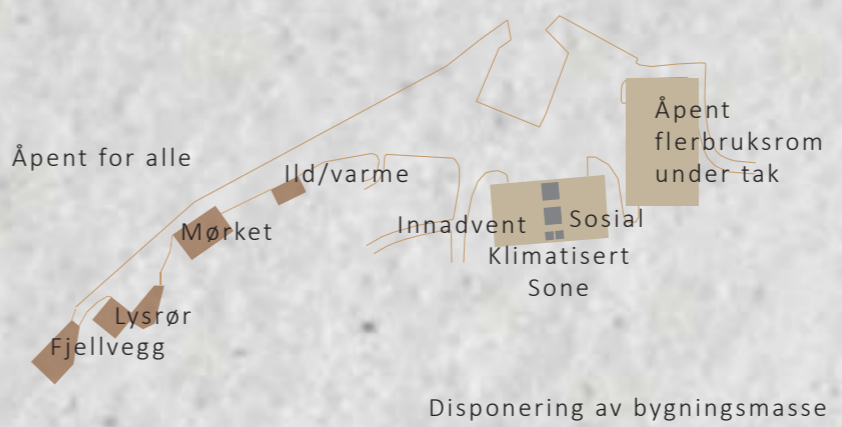
Uteområdene består som offentlige uterom for alle brukergrupper uten noen spesiell myndighetsfordeling. Dette gjelder også bunkerene hvor vi har lagt til enkle elementer og tatt ut lysåpninger.

Av lagerbyggene velger vi å gi myndighet for bostedsløse i lagerbygget som ligger mot vest. Her finnes muligheter for å hvile, vaske seg, spise og varme seg. Dette bygget tenker vi oss fungerer som et lavterskeltilbud med en frivillighetsbasert vaktordning for å imøtekomme krav om blant annet brannvakt. Vi tar høyde for, etter samtale med Kirkens Bymisjon, at vaktordningene organiseres igjennom Kirkens Bymisjons frivillighetsarbeid.

Lagerbygget som ligger mot øst etableres som en fleksibel offentlig utendørshall under tak. Rommet kan brukes til alt fra bålsted og ly for regn til utstillinger og konserter.

50 m Situasjonsplan Østmarkneset

BUNKERE - rom som inviterer

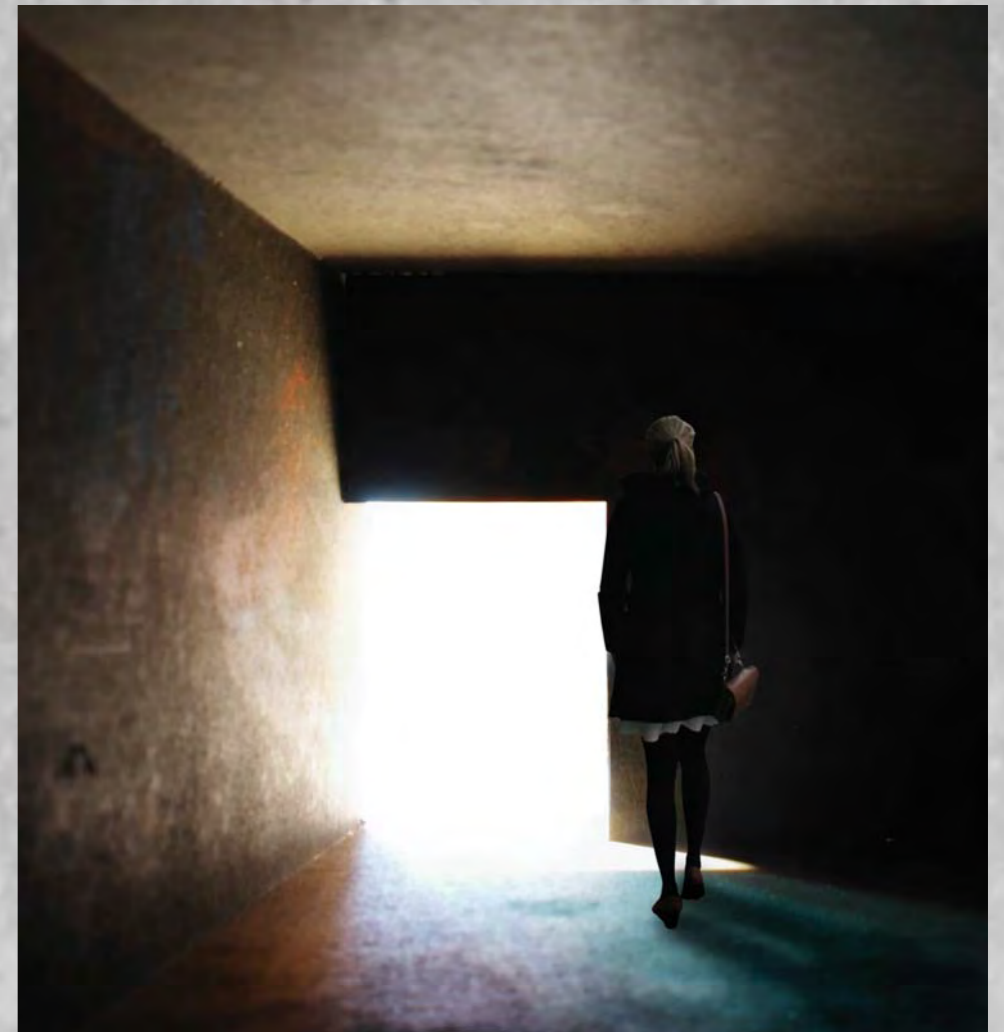

"When architecture and urban design project their desire onto a vacant space, a terrain vague, they seem incapable of doing anything other than introducing violent transformations, changing estrangement into citizenship, and striving at all costs to dissolve the uncontaminated magic of the obsolete into the realism of efficacy."

CENTER, Volume 14: On Landscape Urbanism,
ISBN-13: 978-0934951074, 1st Edition, 2007

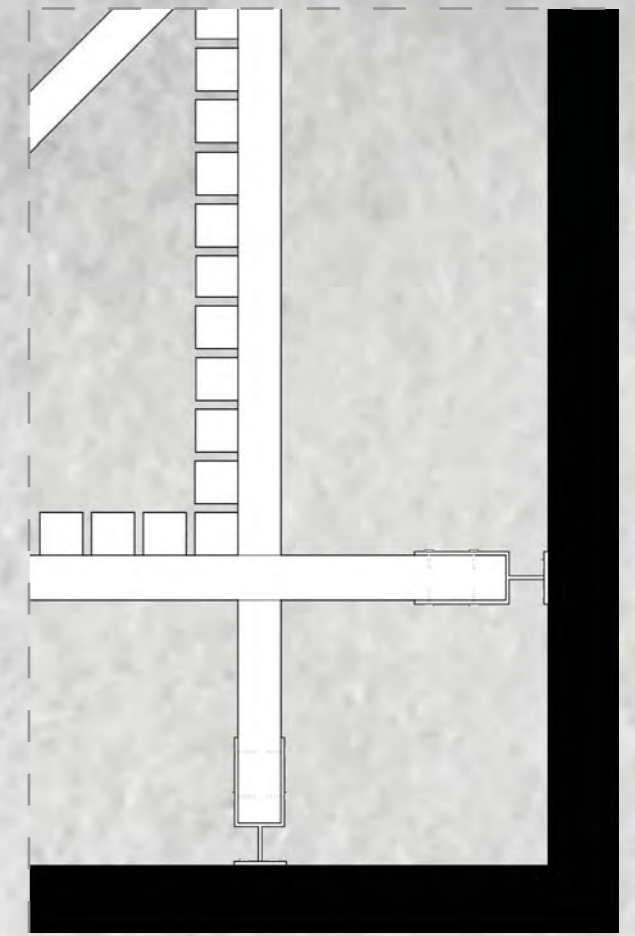
10 m Snitt A-A' Bunker 1 - Ildstedet

Bunker 1 Modellbilde: Åpning mot øst

Bunker 1 Modellbilde: Ildstedet

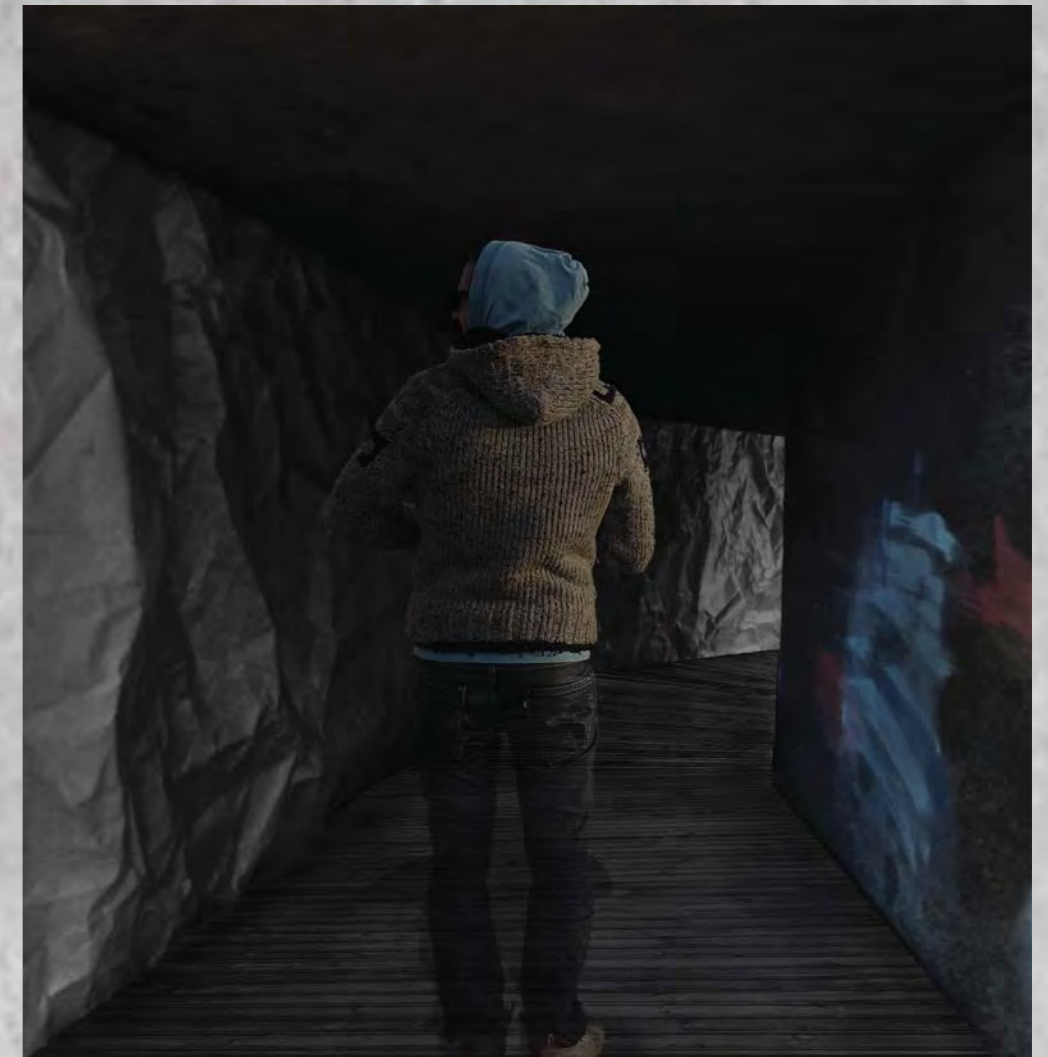

10 cm DETALJ Innfesting av treramme i betong

10 m

Snitt B-B'
Bunker 2 - Mørket

Bunker 2
Modellbilde: Adkomst langs bergvegg

Bunker 2
Modellbilde: Plattform med utsyn mot nord

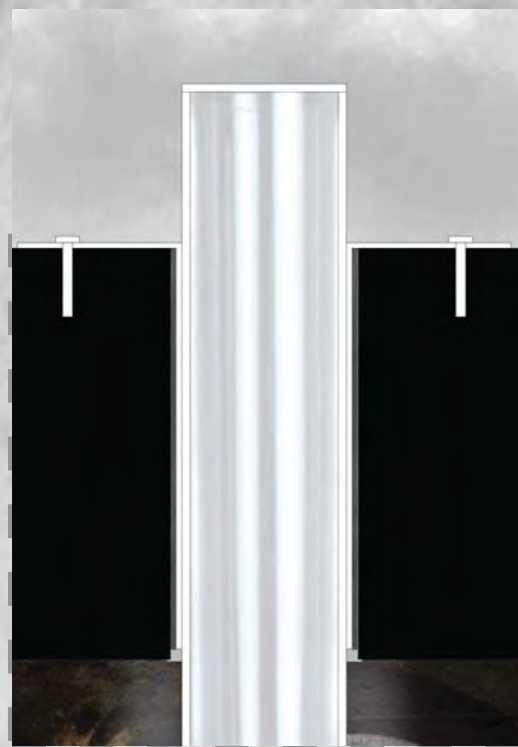
Snitt C-C'
Bunker 3 - Lyset

10 m

Bunker 3

Modellbilde: Lyssøylor mot gulv

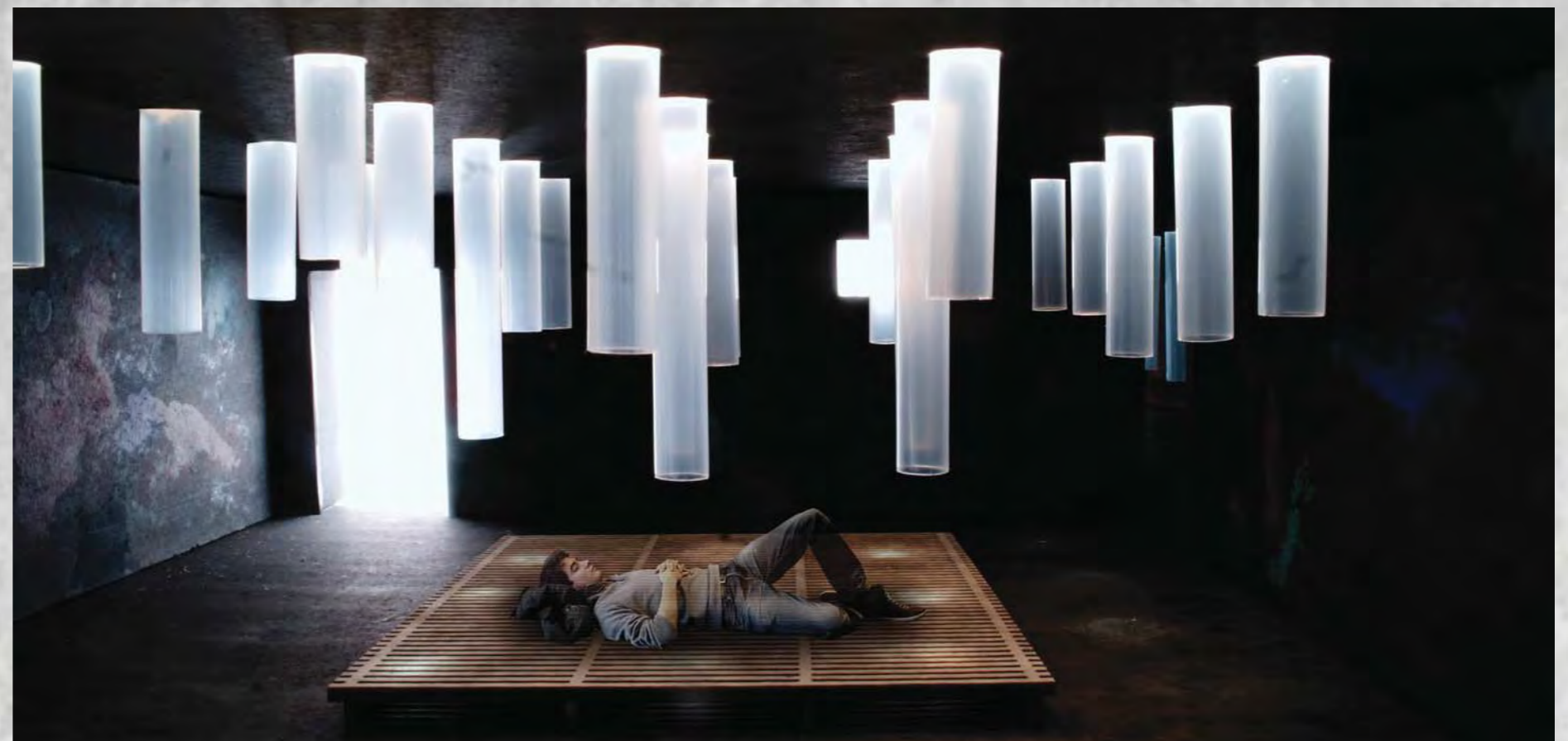
20 cm

Detalj snitt
Innfesting av lyssøylor i betong
Målestokk 1:10

20 cm

Detalj plan
Innfesting av lyssøylor i betong
Målestokk 1:10

Bunker 3

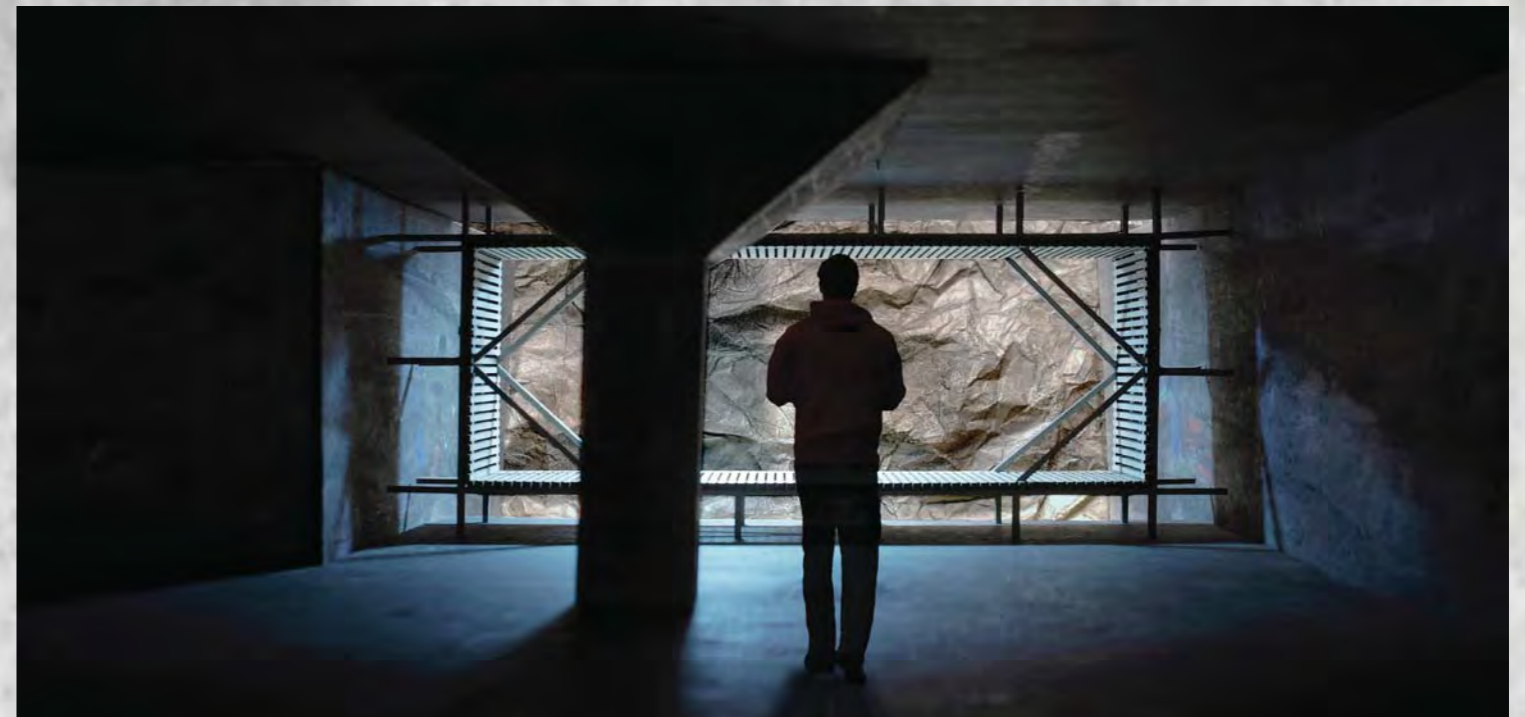
Modellbilde: Lyssøylor over platform

Snitt D-D'
Bunker 4 - Fjellveggen

Bunker 4
Modellbilde: Ved inngang

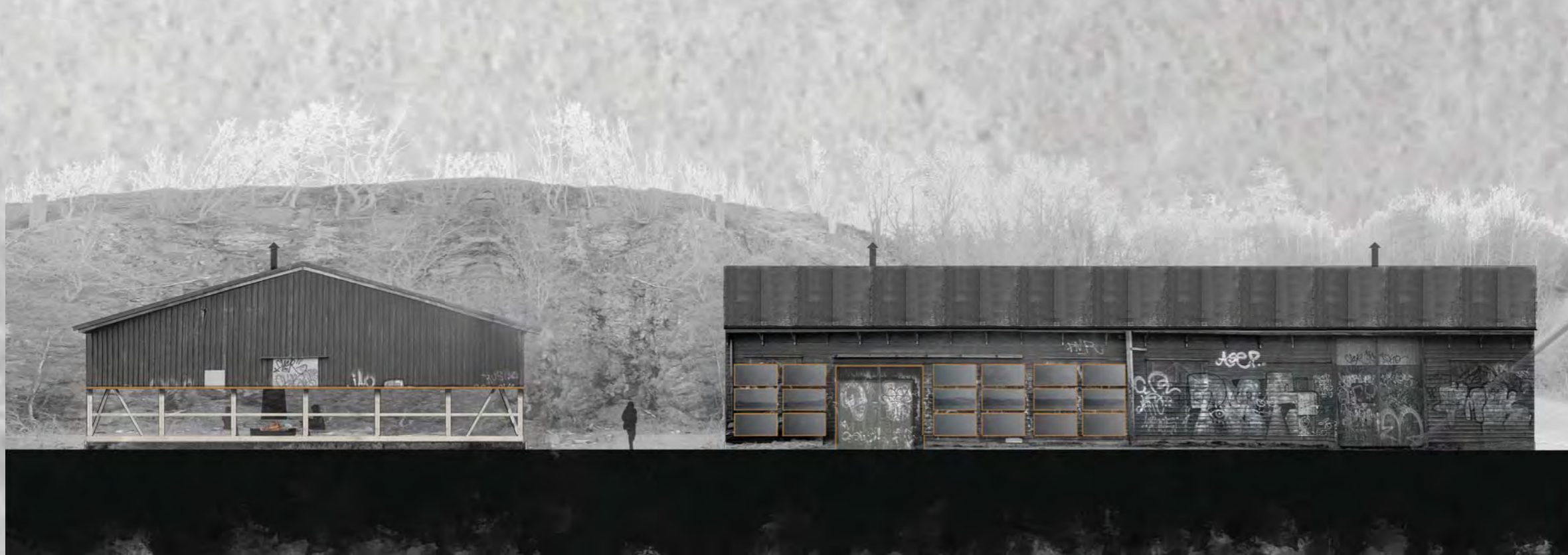
Bunker 4
Modellbilde: Ramme mot bergvegg

LAGERBYGGGENE - rom som tilrettelegger

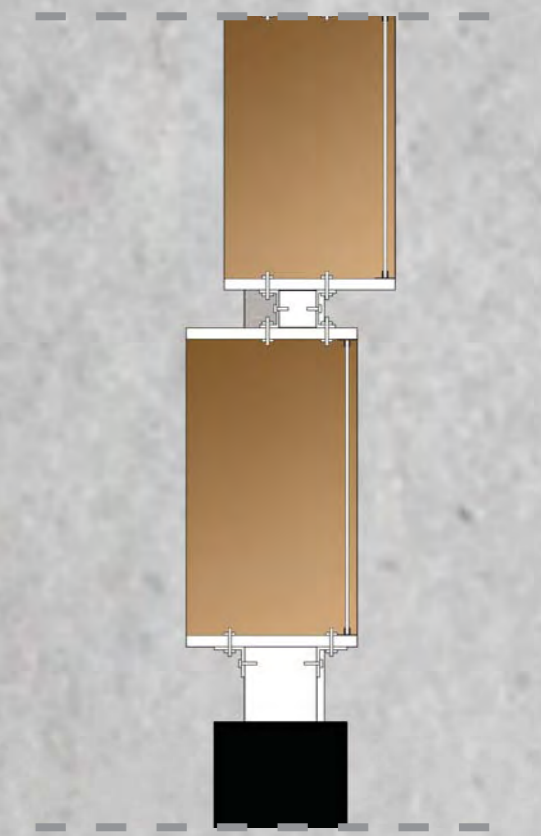
"How can architecture act in the terrain vague without becoming an aggressive instrument of power and abstract reason? Undoubtedly, through attention to continuity: not the continuity of the planned, efficient, and legitimized city, but of the flows, the energies, the rhythms established by the passing of time and the loss of limits... we should treat the residual city with a contradictory complicity that will not shatter the elements that maintain its continuity in time and space"

CENTER, Volume 14: On Landscape Urbanism, ISBN-13: 978-0934951074, 1st Edition, 2007

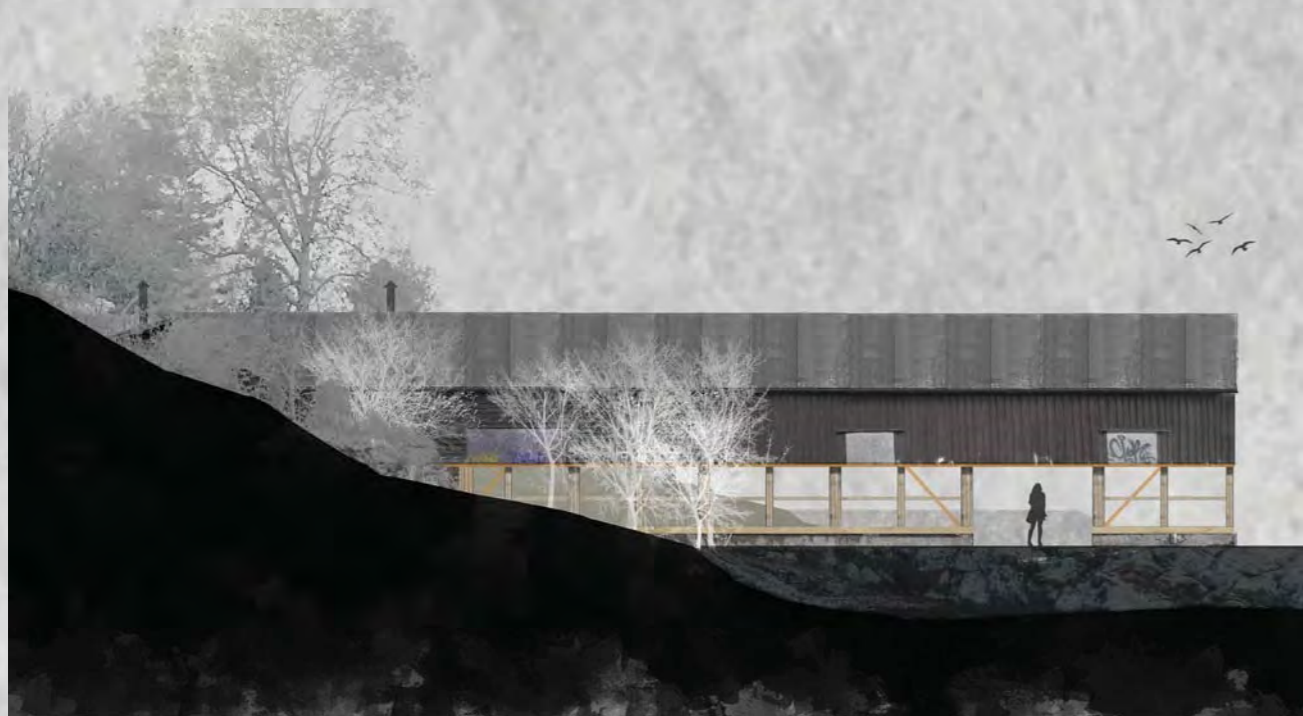
10 m

Nordfasade

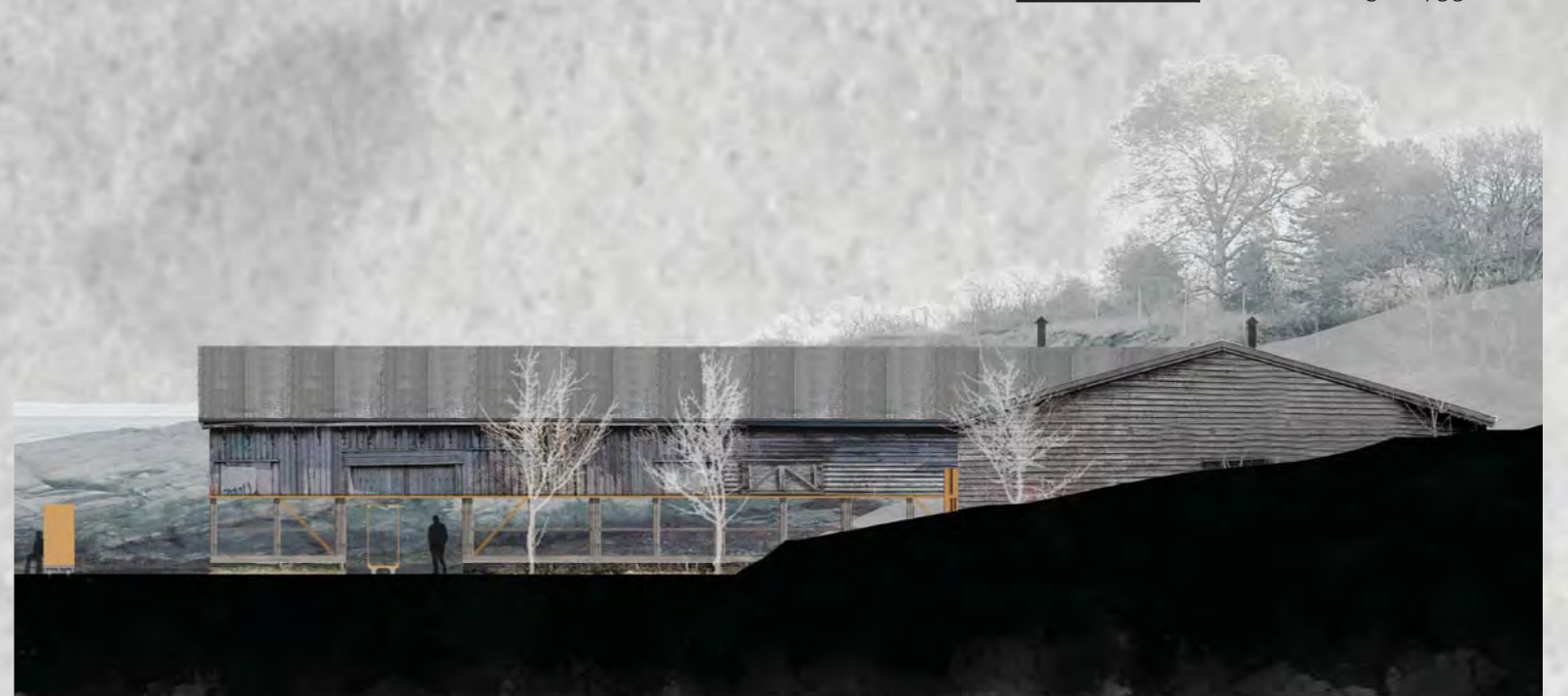
0,5 m

Detalj
Vinduer i lagerbygg vest

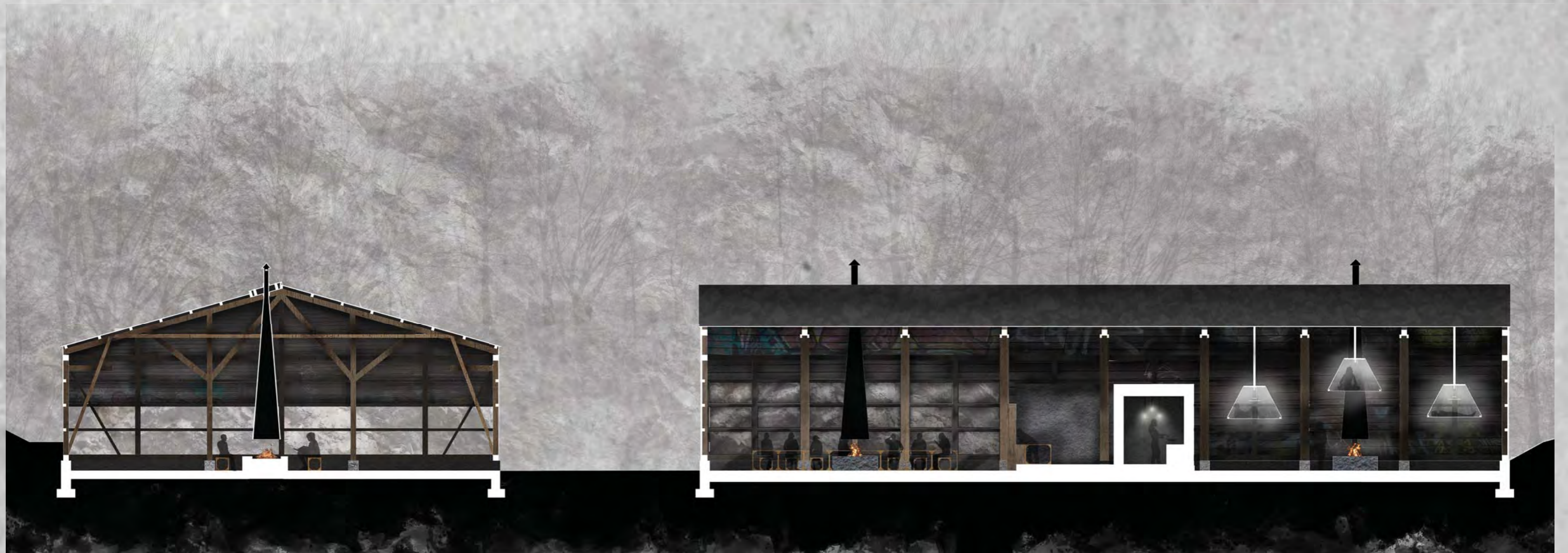
10 m

Østfasade

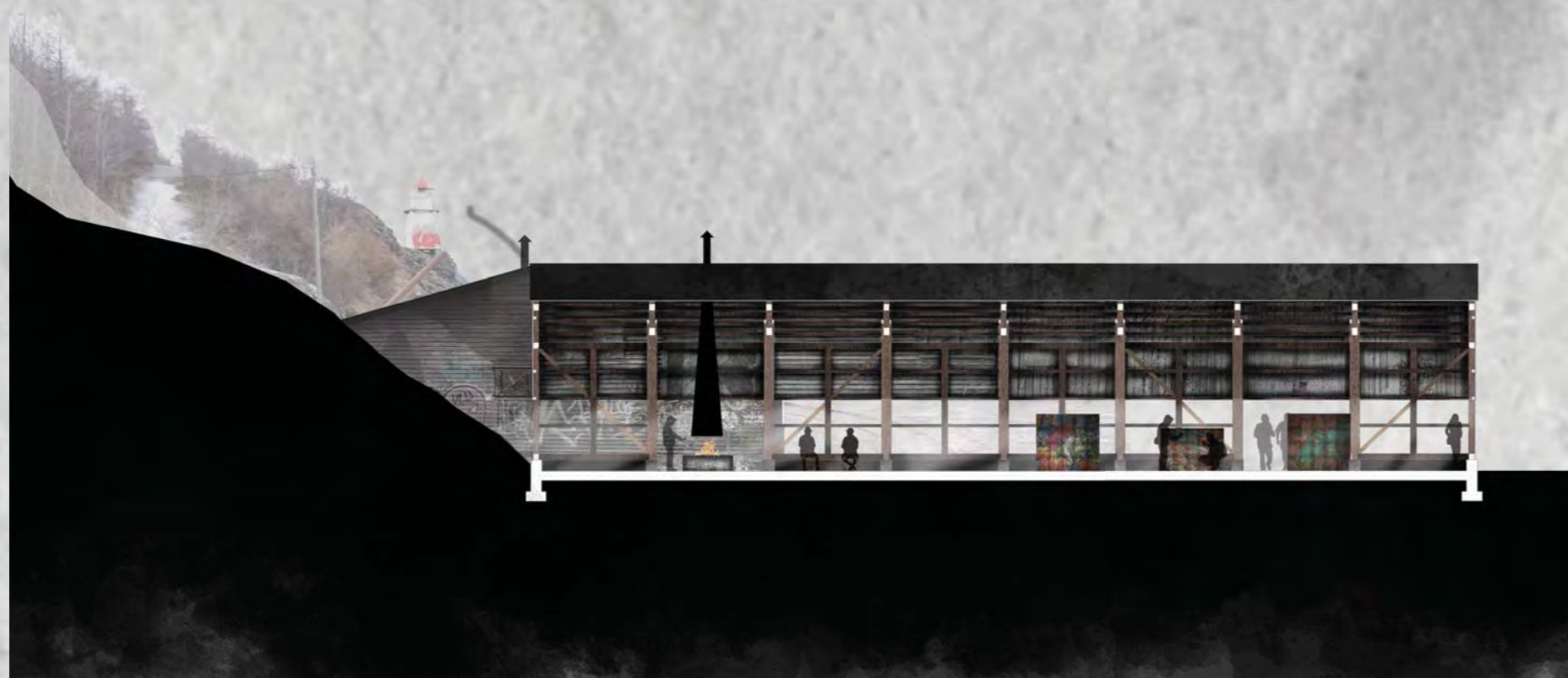

10 m

Vestfasade

10 m Snitt G-G'
Lagerbygninger

10 m Snitt F-F'
Lagerbygg vest

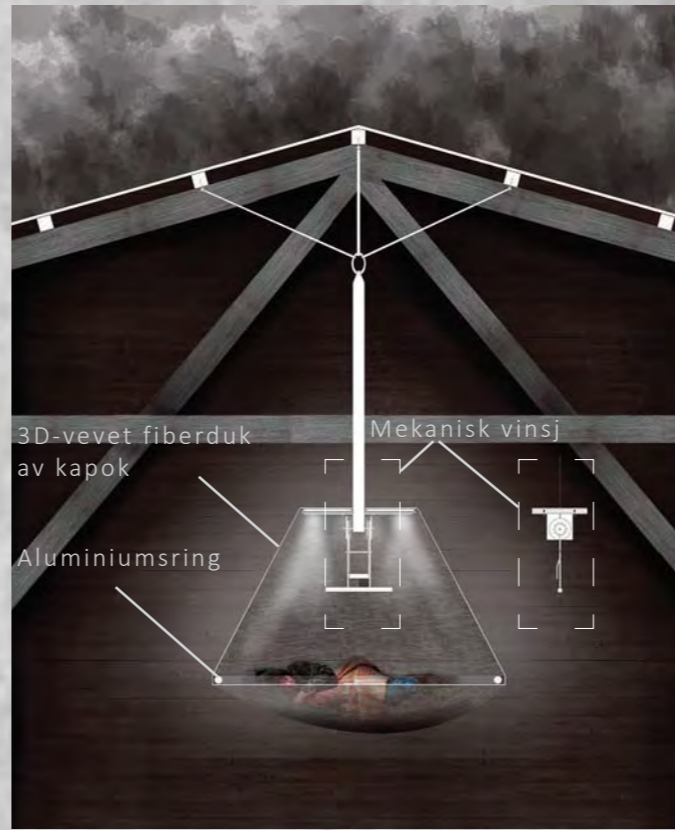

1 m Detailssnitt
Klimatisert badromskjerne av leca-blokker

- Leca Byggeplank
- Leca Isoblokk
- Fuktsperre
- Påstøp
- Isolasjon gulv
- Eks. betonggulv

10 m Snitt E-E'
Lagerbygg øst

1 m Detalj
Sovekokong med heve /senke mekanisme

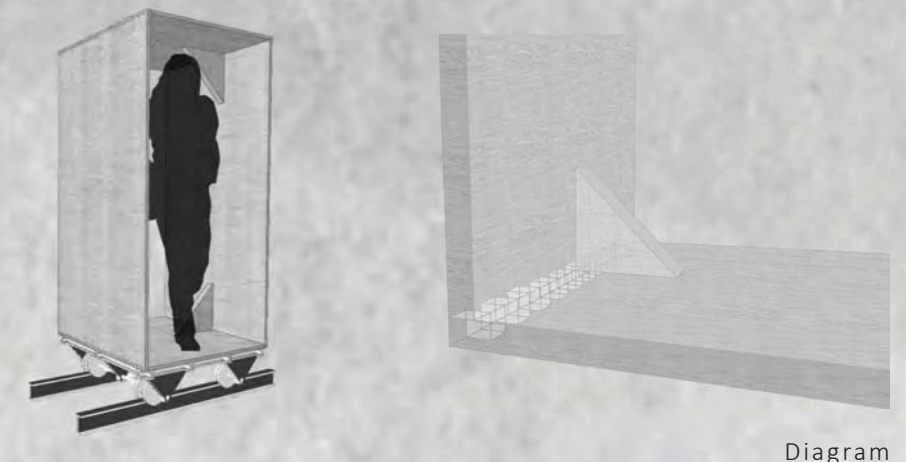
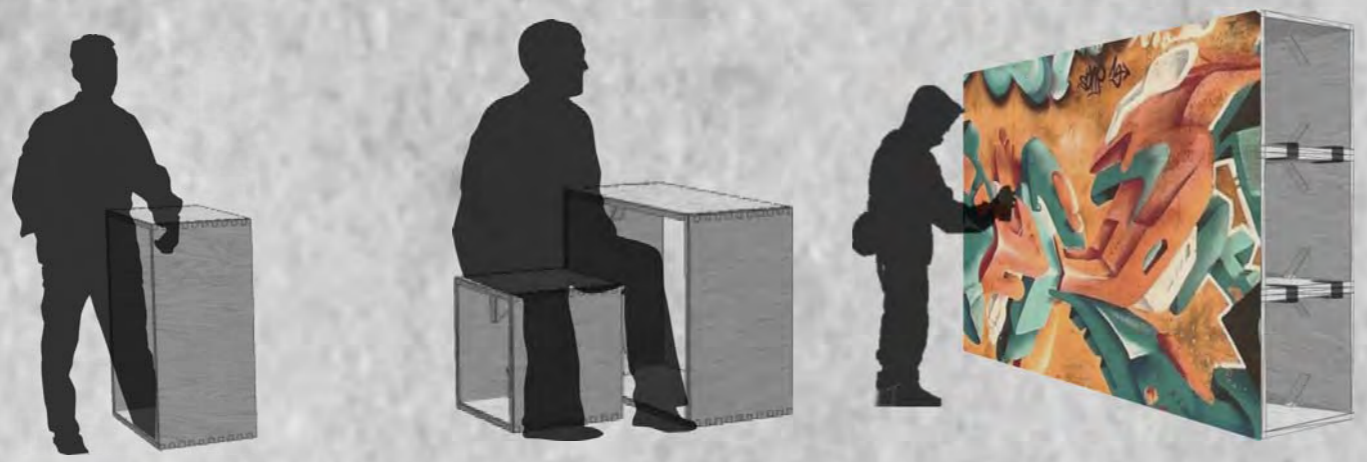

Diagram
Fleksible møbler

Modellbilde: Bål plass
Lagerbygg mot øst

Modellbilde: Utstilling
Lagerbygg mot øst

Modellbilde: Konsert
Lagerbygg mot øst

PROSESS - sammendrag

BOSTEDSLØSE

Som bostedsløs regnes personer som ikke disponerer egen eid eller leid bolig, men som er henvist til tilfeldige eller midlertidige botilbud, oppholder seg midlertidig hos nær slektning, venner eller kjente, personer som befinner seg under kriminalomsorgen eller i institusjon og skal løslates eller utskrives innen to måneder og ikke har bolig

REFERANSE:

<http://biblioteket.husbanken.no/arkiv/dok/FOU/BostedsloseNorge2012.pdf>

GATEKARRIERE/ GATEKAPITAL

GatekARRIERENS marked sentrerer seg rundt sentrumsområder. Det er liten sannsynlighet for at bostedsløse med høy gatekapital vil oppholde seg på Østmarkneset.

REFERANSE:

Jørn Kristian Kusslid- ByBo (Kirkens Bymisjon)

Et liv mellom bygningene- En kvalitativ studie av bostedsløse personers hverdag (side 100-101)" Katja Haarslev Johannessen, Universitetet i Oslo, Mai 2008

UTENFOR GATEKARRIERETRAPPA

Bostedsløse som tar avstand fra, eller faller utenfor det gatesosiale nettverket søker ofte ut av sentrum for å utføre daglige ritualer. Denne gruppen bostedsløse lever ofte nært naturen/skogen/marka.

REFERANSE:

Jørn Kristian Kusslid- ByBo (Kirkens Bymisjon)

<http://byavisa.no/2014/10/01/det-er-trasig-at-folk-ma-bo-i-telt-lavvo-og-buss-for-a-fa-tak-over-hodet/>

INFORMASJONSINNHEMTING BOSTEDSLØHET

T.V. Rolletapstrappa, T.H. Gatekarrieretrappa

Kilde: "Et liv mellom bygningene- En kvalitativ studie av bostedsløse personers hverdag (side 100-101)" Katja Haarslev Johannessen, Universitetet i Oslo, Mai 2008

MØTE MED KIRKENS BYMISJON

Fra møte med Stine Setran og Jørn Kristian Kusslid i ByBo.

- Antall bostedsløse i Trondheim i dag ligger på mellom 200-250 personer.
- Kommunen er pliktig å stille med boligtiltak og tilbud om bolig for sine innbyggere.
- Det finnes få lavterskeltilbud i Trondheim som tilbyr et sted å være for alle grupper mennesker. Det eneste tilbudet per dags dato er åpen kirke som er et tilbud i Vår Frues kirke arrangert av Kirkens Bymisjons frivillige. Åpen kirke er et tilbud der alle er velkomne til å komme inn i kirken for å hvile, sosialisere eller sove. Det organiseres med en vaktordning, der frivillige holder vakt/opsyn. De serverer også gratis kaffe og enkel mat. Den eneste regelen i åpen kirke er at man må respektere rommet, det vil si at det ikke er lov å barrikadere seg eller ruse seg.
- Ellers er tilbudene knyttet til grupperinger av trengende som for eksempel utenlandske bostedsløse, rusmisbrukere, psykisk syke, kriminelle etc.
- De som faller utenfor disse kategoriene har ingen eller få tilbud. Det kan være spesielt vanskelig for de som ikke er "syke nok" å få hjelp.

- Kirkens bymisjon påpeker mangel på boliger for bostedsløse i Trondheim. Dette fører til lang ventetid før det foreligger tilbud om bolig. I denne ventetiden øker tilvenningen til livet uten bolig. Altså beveger man seg ned rolletapstrappa og opp gatekarrieretrappa.

- Mye av bostedsløsheten er skjult for for det jevne samfunn. Det er knyttet skam til det å være bostedsløs, og flere bostedsløse prøver hardt å ikke skille seg ut i bybildet.

- Segregering av ulike grupper mennesker er med på, sammen med politikk og forbud, å skyve de svakere under teppet. Kirkens bymisjon har tro på å blande disse gruppene uten at det medfører noen økt risiko for uheldige hendelser.

- Stine Setran har hørt om bruken av Østmarkneset.

- Kirkens bymisjons representanter nevner noen spesifikke tiltak som kunne gjøres på Østmarkneset: å sette i stand lagerbygningene til en varmestue, en gratiskafé, et sted for verdighet rundt de grunnleggende menneskelige ritualene, en sofa man kan sove på. De har gode erfaringer med tilbudet de gir med åpen kirke, og nevner at det kunne vært fint med et ikke-religiøst alternativ til dette tilbudet.

ANTI-HOMELESS SPIKES

Vancouver, <http://www.vancouverobserver.com>

USA, <http://thefunambulist.net>

POP UP SHELTERS

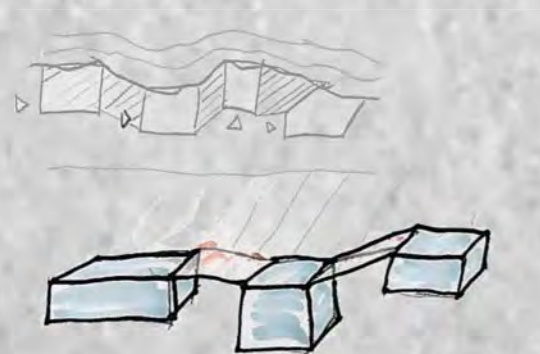

Som en reaksjon på "anti-homeless spikes" i London installerte Vancouver's RainCity Housing denne benken. Om kvelden lyses den opp og kan slå ut slik at den gir beskyttelse mot regnvær. Benken er designet av Spring Advertising.

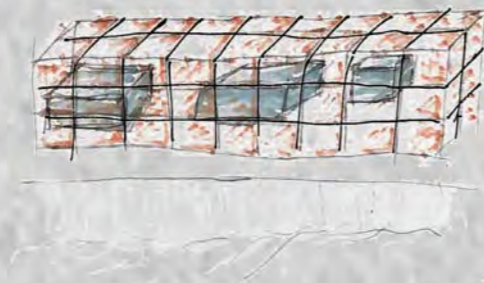
London, <https://witness.theguardian.com>

TIDLIG SKISSERING - STORE ENDRINGER

TIDLIGE TANKER OM BUNKERE

Legge over lett tak langs byggelinjer.

Bunkerene inngår i en lett struktur.

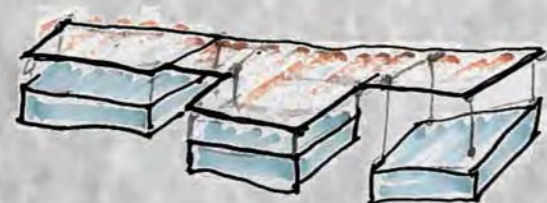
TIDLIGE TANKER OM LAGERBYGG

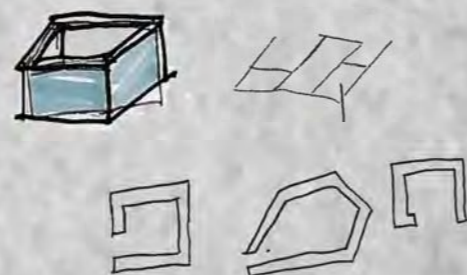
Kjerneelement som er inne i bygg eller utenfor.

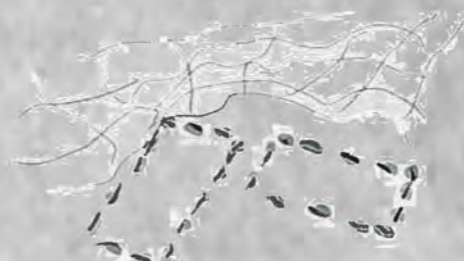
"Skjære bort den nedre delen av veggen.

Tak over tak.

Ta av tak og erstatte med felter av ulike material.

Rive byggene.

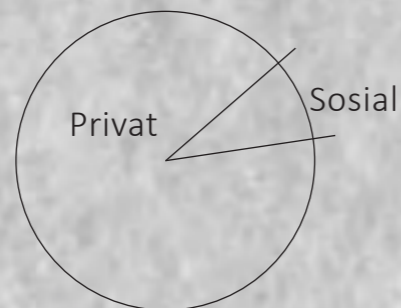
Bygge lagerbyggene sammen.

Igjennom å gjennomføre store endringer på Østmarkneset opplever vi at gjennkjenneligheten til dagens situasjon vil minske. Dagens bruk må, igjennom store endringer, tilpasse seg et nytt sted med en ny orden. Vi tror at dette kan være med på å fremmedgjøre dagens brukere, og muligens presse vekk de bostedsløse, da disse ikke er noen ressursgruppe, og store omfattende endringer først og fremst vil tilhøre storsamfunnet.

SKISSERING RITUALER

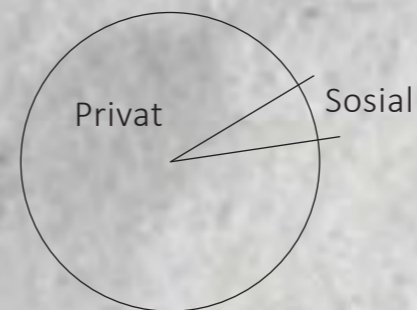
Å VASKE SEG

- Vaske hender
- Vaske kropp
- Toalett
- Bade
- Pusse tenner

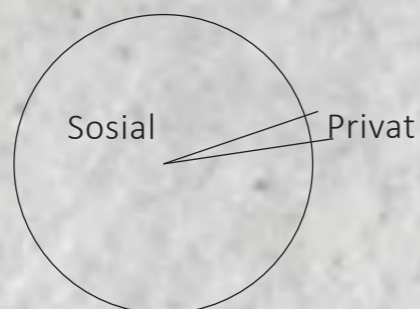
Å SOVE

- Trygghet
- Underlag/noe å sove på
- Varmt, men luftig

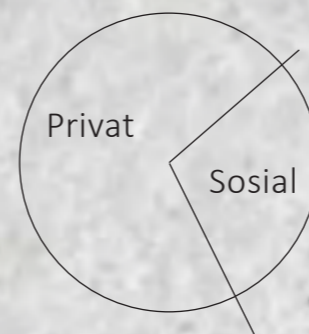
Å SPISE

- Sitte ned
- Bord
- Ly

Å HVILE

- Alene/privat
- Alene sammen, meditativt stille
- Sosialt, lav terskel for interaksjon

HVEM HAR MYNDIGHET?

SKALERING AV GRADEN AV ENDRINGENE

Dagens brukere av bygningsmassen på Østmarkneset kan betegnes som en ressurs svak gruppe som er vant med å flytte på seg for å gi andre plass. Gjennom vår arkitektur ønsker vi å skape mer verdighet rundt de menneskelige ritualene for denne gruppen. Vi mener bruken av stedet er en viktig del av stedets tematikk, og at vi som arkitekter har et samfunnsansvar. Bostedsløse mennesker har også rett til verdighet.

Dersom vi skulle rydde stedet for en ny bruk vil ikke

problemene for de bostedsløse forsvinne, bare forflytte seg til et annet sted. Derfor mener vi at det er mer hensiktsmessig å ta tak i problemene der de befinner seg.

Vårt ønske med prosjektet gjør at vi må ta valget om hvem vi skal gi myndighet på stedet. Dette er spesielt viktig da vi ønsker å skape noe for en gruppe mennesker som har lett for å vike for andre grupper

i samfunnet.

Ved å gjøre store grep på stedet antar vi at det grunnlaget som er etablert i forhold til dagens bruk forsvinner, og må etableres på nytt. Store inngrep på stedet vil kunne bidra til å skape en ny identitet for Østmarkneset. Dette kan i ytterste grad føre til at grepene fører de bostedsløse vekk fra stedet. Vi ønsker å jobbe med stedets tematikk, og derfor ser

vi det hensiktsmessig å undersøke hvor lite vi kan gjøre, og samtidig oppnå en forbedring av dagens situasjon for stedets brukere.

Vi ser stort estetisk potensiale på Østmarkneset slik det står i dag. Rommene har potensiale til gode opplevelser og er et godt grunnlag for å skape verdighet rundt de grunnleggende menneskelige ritualene.

MINIMALE GREP

- Møblering
- Legge til flater, materialer
- Endre overflater
- Lukke igjen åpninger

Få eller ingen forandring i overordnet opplevelse. Stor grad av gjenkjennelighet til utgangssituasjon.

MODERATE GREP

- Mindre inngrep i bygningskroppen
- Ta ut åpninger i bygg
- Små endringer på infrastruktur
- Sette inn vegger/større møblering
- Bygge på

Liten til moderat forandring i overordnet opplevelse, fremdeles høy grad av sporbarhet til den opprinnelige situasjonen.

MAKSIMALE GREP

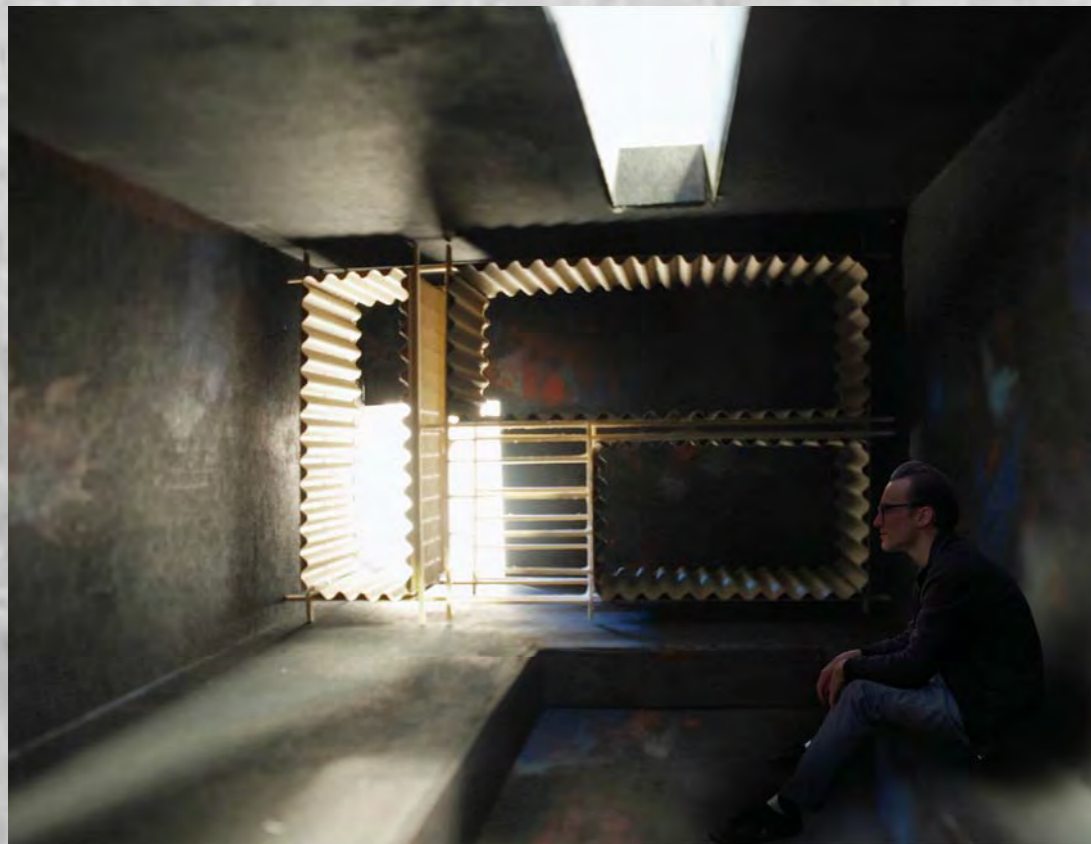
- Store strukturelle inngrep
- Omprogramering
- Endring av infrastruktur
- Endring av bruk

Stor forandring i overordnet opplevelse, liten grad av sporbarhet til opprinnelig situasjon.

SMÅ GREP BUNKERE - HVOR LITE KAN MAN GJØRE?

MODELLSTUDIER BUNKERE

Mindre endringer vil skape mindre avstand mellom stedet slik det var før og slik det vil bli etter en transformasjon. Dette vil igjen påvirke graden av gjenkjennelighet på stedet.

Igjennom å legge til rette for en myndighetsfordeling som opprettholder en balanse mellom turgåere, og bostedsløse vil gjenkjenneligheten til stedet kunne være en faktor som gir føringer for design. Tematikken med bostedsløshet og rekreasjon er tilstede i dag som en del av tematikken på Østmarkneset, og selv om dette fenomenet ikke oppleves direkte, tydeliggjøres det igjennom det arkitektoniske uttrykket. Især oppleves dette igjennom stedets estetikk.

Den røffe karakteren med mange udefinerte steder oppleves både spennende og skummel på samme tid. Igjennom å sette inn små enkle elementer som kontrasterer det eksisterende, skaper vi spor av at noen har lagt til rette for opphold. Noe vi tror kan bidra til at man føler seg velkommen uten at aktiviteten for opphold er begrenset.

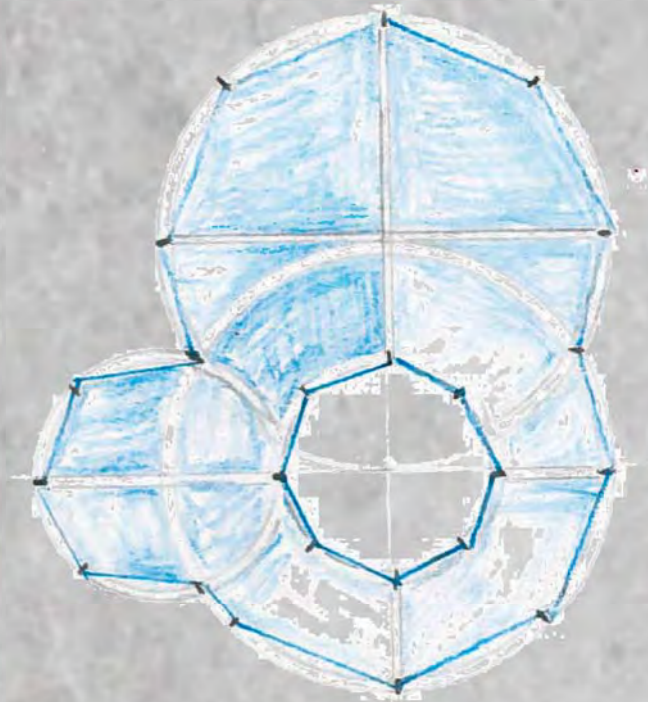
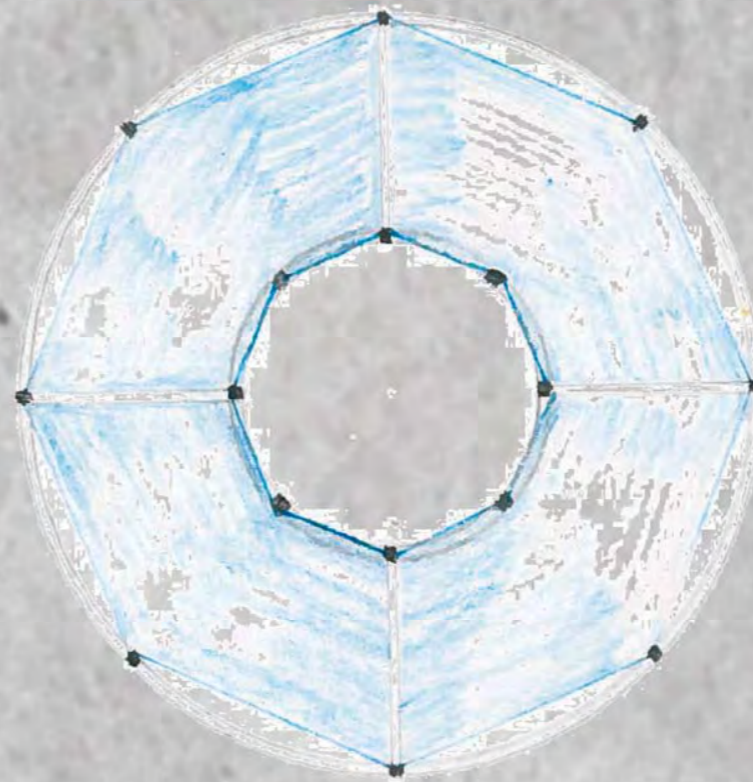
SMÅ GREP LAGERBYGG - HVOR LITE KAN MAN GJØRE?

"SOVE-KOKONGER" I LAGERBYGG

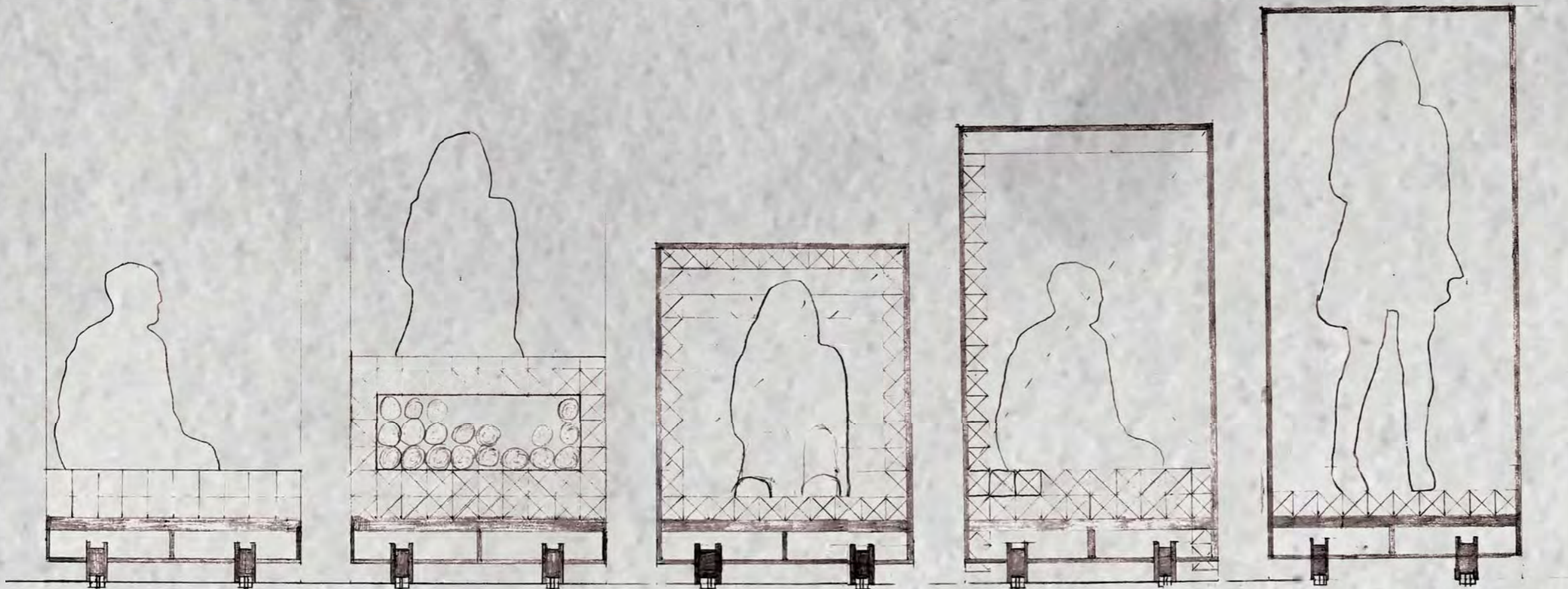
Modellfoto

- Kokongene fungerer som lamper som lyser opp rommet.
- For en eller flere personer.
- Selve kokongen er en lett struktur som er transparent, som en sky.

PLAN 1:20

FLYTTBARE MØBLER LANGS TOGSKINNENE

- Flyttbare elementer som beveger seg langs de eksisterende togskinne på Østmarkneset.
- De flyttbare møblene kan ha ulike størrelser slik at de tilpasser seg ulike menneskelige mål
- De kan være massive eller som lette rammer.

Flyttbare møbler, Snitt

Målestokk 1:20

SPESIFISERING AV BRUKERGRUPPE OG ORGANISERING

MØTE MED KIRKENS BYMISJON - GJENNOMGANG AV DE SMÅ GREPENE

- Rom (bunkerene) som er tilrettelagt for opphold igjennom myke materialer, men ikke gir sterk formidling av en type bruk. Dette kan være et åpent sted som innbyr til å rulle ut soveposen. Assosieres med en type selvgående bruk uten behov for organisert drifting.

- Når det kommer til utforming av lagerbygg blir kokongene/teltene ansett som en fin måte å kunne sove på. Muligheten til å kunne ta med seg tingene sine og trekke seg inn i et slikt rom anses som en ressurs. Samtidig, på grunn av kokongenes utforming, fremstår disse ikke som uoversiktlige rom hvor man kan barrikadere seg.

- Når det kommer til antallet kokonger/telt som er plassert ut (14stk) blir det satt spørsmål til drifting av bygget. Når man tilbyr så mange overnattingsplasser som opplagt er tilrettelagt for å sove minsker det troverdigheten av at rommet er selvdrevet, og spørsmål om

brannvakter, oppsynspersoner o.l. oppstår.

- Bymisjonen påpeker at det er mulig å se for seg lokalene som eiet av Trondheim kommune, og leiet av en organisasjon som blant annet Kirkens bymisjon, frelsesarmeen o.l.

- Når det kommer til ritualet «å vaske seg» påpeker Stine Setran at hun forledes var i kontakt med en hjemløs som hadde fortalt at han hadde drømt om et sted å bade. Hun uttrykker at flere hjemløse mennesker har et savn etter å kunne ta seg et bad da dette er en mulighet denne gruppen mennesker ikke har. Dette fordi de ikke føler seg komfortabel/koster mye penger / blir til tider avvist i Pirbadet, samt at frelsesarmeen og Trondheim kommunes døgnovernattingstilbud kun gir mulighet for å ta en dusj.

- Jørn Kristian Kusslid påpeker ulike grupper av bostedsløse. Han påpeker at erfaringsmessig vil neppe de tyngst belastede hjemløse (de som har stort behov for tilgang til rus) trekke ut mot østmarkneset i de perioder hvor rusbehovet er størst. Disse trenger nærhet til tilgangen på rusmidler, og dette skjer hovedsakelig rundt sentrumskjernen.

- Jørn Kristian påpeker at det finnes en gruppe av yngre mennesker som faller utenfor boligsamfunnet. Disse faller ofte mellom systemene da de ikke opplagt inngår verken i psykiatrien eller rusomsorgen. Oftere søker denne gruppen bostedsløse ut av sentrumskjernen. Flere av disse sover i okkuperte hus eller i telt i skogen. Han har en formening om at størstedelen av bostedsløse på Østmarkneset vil falle innenfor denne kategorien.

ARKITEKTONISKE VALG TATT PÅ BAKGRUNN AV PROSESSEN

Vi har valgt å gjøre små grep på Østmarkneset for å etablere myndighet på til de bostedsløse som i dag bruker bygningsmassen. Dette for å unngå en maktkamp om stedet, der bostedsløse mest sannsynlig måtte vike til fordel for andre interessegrupper.

Vi lar bunkerne være rom som fysisk er åpne for alle. På bakgrunn av møte med Kirkens Bymisjon anser vi at løsningene i bunkerne vil legge til rette for en selvgående bruk uten behov for en organisert drifting. Bunkerne gir rom for å hvile, sove, spise og tilbringe tid alene eller sammen med andre. Rommene tilbyr også sanselige opplevelser. Det østlige lagerbygget åpner vi helt opp for allmenheten. Byggets plassering, på tvers av Ladestien, gir det en offentlig karakter. Her lager

vi rom for interaksjon mellom ulike grupper mennesker. Vi gjør det i form av et fleksibelt rom der det kan foregå spontane aktiviteter som utstillinger, konserter, rastepauser o.s.v. Inn mot terrenget etablerer vi et ildsted som kan benyttes i forbindelse med små eller store arrangement. Det vestlige lagerbygget opplever vi som mer introvert. Det er her vi etablerer et mer organisert tilbud for bostedsløse. Funksjonene som krever mer oppsyn, samt ansvarsfordeling, er plassert her. På bakgrunn av våre møter med Kirkens Bymisjon tenker vi dette bygget organisert omtrent på samme måte som åpen kirke i Vår Frues kirke.

Det vestlige lagerbygget være et lavterskeltilbud der man kan komme inn for å sove, vaske seg,

og spise alene eller sammen med andre. På grunn av de etablerte soveplassene må det holdes brannvakt. Vi ser for oss en vaktordning med frivillige som holder oppsyn. I tillegg må våtrom og kjøkken renholdes av opplagte grunner. Dette vil dermed være et tilbud med åpningstider tilpasset kapasiteten til de frivillige. Utenom åpningstidene må rommet kunne stenges.

Uteområdene vil være tilgjengelige for allmenheten, og fortsette å fungere som en del av Ladestien. Vi har plassert ut utemøbler som kan beveges langs togsquinnene som allerede eksisterer på plassen. I møblene kan man søke ly og sette seg ned.

”Ikke alle bor på gata fordi de har et rusproblem”

Tim Mosbæk, bostedsløs i Trondheim,
<http://www.nrk.no/trondelag>

” Jeg kunne jo gått til Frelsesarmeen, de tar jo inn rusmisbrukere og alkoholikere - jeg er ingen av delene og velger da heller teltet.”

Byavisa, 2. oktober 2013,
<http://byavisa.no/2013/10/02/erik-foleseg-tvunget-til-a-bo-i-telt-i-bymarka/>

”<<Erik>> føler seg tvunget til å bo i telt i Bymarka ”

Byavisa, 2. oktober 2013,
<http://byavisa.no/2013/10/02/erik-foleseg-tvunget-til-a-bo-i-telt-i-bymarka/>

”Som bostedsløs så han ingen annen utvei enn å sove i en buss. Helge Walstrøm (35) har jobbet hardt med å bygge om kjøretøyet til et hjem. ”

Byavisa, 23. september 2014,
<http://byavisa.no/2014/09/23/helge-bor-i-en-buss/>

” Det skulle vært lov å okkupere tomme, planløse kommunale hus. Her har vi et stort hus som står tomt, samtidig som det går folk der ute i gatene og fyser og sliter”

Byavisa, 14. oktober 2014,
<http://byavisa.no/2014/10/14/okkuperer-tomme-hus/>

” Jeg har fått god erfaring med å leve på lite”

Byavisa, 12. november 2014,
<http://byavisa.no/2014/11/12/leter-etter-mat-i-soppelcontainere/>